

Motion till riksdagen 2012/13:Fi16

av Sven-Olof Sällström (SD)
med anledning av framst. 2012/13:RB4

Medgivande för Riksbanken att delta i Internationella valutafondens (IMF:s) finansieringslösning till förmån för låginkomstländer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår framställningen.

Motivering

För andra gången på tämligen kort tid framställer Riksbanken att riksdagen ska godkänna en finansieringslösning inom ramen för IMF till förmån för låginkomstländer. Ett liknande ärende behandlades i finansutskottets betänkande 2012/13:FiU14. Vid det tillfället motsvarade det svenska bidraget drygt 70 miljoner kronor. Denna gång väntas summan motsvara omkring 176 miljoner kronor.

Som enda parti i riksdagen var Sverigedemokraterna kritiska redan till den första finansieringslösningen. Bakgrunden – att IMF sålt av delar av sin guldreserv till ett oväntat högt guldpris – torde inte per automatik leda till en situation där oförutsedd vinst skänks bort. Detta ställningstagande delas också *i princip* av den nordisk-baltiska valkretsen, som har anfört att inkomsten från försäljning av guldreserven i första hand bör finansiera IMF:s interna budget med fokus på långsiktiga mål och reservuppbyggnad och endast i undantagsfall användas till att finansiera verksamhet i låginkomstländer samt att verksamhet i låginkomstländer i stället bör finansieras med biståndsmedel, direkt från medlemsländerna. Det är således olyckligt att valkretsen sent omsider såg sig nödgad att avvika från sin uttalade princip till förmån för finansieringslösningen.

Sverigedemokraternas kritik har dock inte förändrats i sak. I betänkande 2012/13:FiU14 anfördes i Sverigedemokraternas reservation följande: ”Jag

Fel! Okänt namn på

anser att riksdagen bör avslå Riksbankens framställning. Det är lämpligare om dessa medel först förs hem till Sverige från interimskontot hos IMF för att därefter eventuellt, under svenskt överinseende, disponeras inom ramen för biståndsbudgeten. På detta sätt säkerställs att de prioriteringar inom biståndsarbetet som den svenska staten gör tillgodoses samt att vidare kontroller av biståndet kan garanteras. Det biståndsarbete som i dag utförs av den svenska staten ska även svenska staten vara övergripande huvudman för. På så sätt kan ansvar utkrävas – inte minst av väljarkåren. Svenska skattepengar ska inte användas som biståndsmedel av en part eller institution som inte ytterst står under den svenska statens överinseende.”

Ställningstagandet är alltså relevant, och Riksbankens framställning bör därmed avslås i sin helhet.

Stockholm den 23 maj 2013

Sven-Olof Sällström (SD)